

DÍL DRUHÝ.

SEZNAME KAPITOL.

	Strana
I. Princ a přítel	3
II. Etymologie ulice de la Jussienne	12
III. Jak d'Epernonovi roztrhali kabát a jak Schomberg byl obarven na modro ,	22
IV. Chicot jest vic a více králem francouzským	30
V. Jak Chicot navštívil Bussyho a co z toho pošlo	39
VI. Šachy Chicotovy, lapadlo Quélusovo a fukačka Schombergova	49
VII. Jak král jmenoval náčelníka Ligy, kterým nebyl ani Jeho Výsost vévoda d'Anjou ani Monseigneur vévoda de Guise	55

VIII. Jak král jmenoval náčelníka Ligy, kterým nebyl ani Jeho Výsost vévoda d'Anjou ani Monseigneur vévoda de Guise. (Pokrač.) .	68
IX. Eteokles a Polyneikes	76
X. Kdo štárá v prázdných skříních, neštárá vždy nadarmo	85
XI. Ventre Saint-Gris	93
XII. Dvě přítelkyně	100
XIII. Milenci	108
XIV. Kterak Bussy dostával tři sta pistolí za koně a dal ho zadarmo	116
XV. Diplomacie pana vévody d'Anjou	125
XVI. Diplomacie pana de Saint Luc	131
XVII. Zed', výkřik, sedm mil	140
XVIII. Tré Anjouanů	148
XIX. Roland	157
XX. Jakou zprávu přinesl pan hrabě de Monsoreau	163
XXI. Jak se král Jindřich III. dověděl o útěku milovaného bratra vévody d'Anjou, a co z toho pošlo	172
XXII. Jak Chicot a královna matka byli téhož mínění a jak král poslechl rady královny matky i Chicotovy	182
XXIII. Důkaz, že vděčnost byla ze ctností pana de Saint-Luc	190
XXIV. Plán pana de Saint-Luc	199
XXV. Jak pan de Saint Luc ukázal panu de Monsoreau sek, kterému ho naučil král	206
XXVI. Královna matka vjíždí v malé vítězoslavě do dobrého města Angersu	213
XXVII. Malé příčiny a veliké následky	222
XXVIII. Jak pan de Monsoreau otevřel, zavřel a opět otevřel oči, což bylo důkazem, že nebyl nadobro mrtev	230
XIX. Jak vévoda d'Anjou šel na Méridor, aby projevil paní de Monsoreau soustrast nad úmrtím jejího manžela a jak uviděl pana de Monsoreau, jenž mu přicházel vstříc	237
XXX. O nepřijemnostech, vznikajících ze širokých nositek a úzkých dveří	245
XXXI. V jakém rozmaru byl král Jindřich III., když pan de Saint Luc vrátil se ke dvoru	252
XXXII. Mluví se o dvou důležitých osobnostech této historie, které čtenář již před delším časem zmizely s obzoru	260
XXXIII. Cesta do Paříže	268
XXXIV. Jak vyslanec pana vévody d'Anjou přibyl do Paříže a kterak byl uvítán	276
XXXV. Pouhé pokračování předešlé kapitoly, kterou spisovatel zkrátil za příčinou konce roku	281
XXXVI. Jak pan de Saint Luc zhostil se úkolu, jež mu svěřil pan de Bussy	290
XXXVII. V čem byl pan de Saint Luc zběhlejší než pan de Bussy, naučení, jež mu dal, a kterak jich milenec Dianin využil	298
XXXVIII. Opatření pana de Monsoreau	304
XXXIX. Návštěva v domě u paláce de Tournelles	311
XL. Špehouni	318
XLI. Jak pan vévoda d'Anjou podepsal, a když podepsal, mluvil	326
XLII. Procházka u paláce des Tournelles	338
XLIII. Chicot usíná	344
XLIV. Chicot se probouzí	349

SEZNAM KAPITOL.

473

Strana

XLV. Svátek Božího Těla	356
XLVI. Kapitola, která objasní lépe obsah kapitoly předešlé	364
XLVII. Chicot První	382
XLVIII. Kapitál i s úroky	389
XLIX. Co se dělo blíže bastilly, když Chicot platil svůj dluh v klášteře svaté Genovéfy	396
L. Vražda	403
LI. Jak bratr Gorenflot se ocitl více než kdy jindy mezi šibenici a opatstvím	422
LII. Chicot uhodne, proč d'Epérnon měl krev na nohou, a ne ve tvářích	430
LIII. Za jitra před zápasem	438
LIV. Přátelé Bussyho	444
LV. Zápas	454
LVI. Závěrek	461

